LAK LAK

Laklak 94

FIKIR FIKIR KAYNATAN, GÜLDÜRMEKTEN OYNATAN DERGİ

Akşamsefası

SPOR YAZISI

Size bu hafta bir spor yazısı sunuyorum Hem de futbol üzerine (Ay sen ne zaman spor yazarı oldun?) diye sormayın sakın..

Spor yazarı değilim ama kırk yıl futbol seyrettim.Azıcık da çakıştırmışlığım vardır. Az buçuk anlarım bu işten.

Hani ne demiş yumurtacı:

-Kendim yumurtlayàmam ama tazesini bayatını bal gibi anlarım. Demiş.

Biz seyirciler de göre seyrede hele bu yoğurdun Almanya'da, İngiltere'de Brezil ya'da nasıl yendiğini izleye izleye bayağı uzman olduk artık.

Onun için benim spor yazarlığımı hiç yadırgamayın.

Televizyonda bu seyrettiklerimiz futbol sa bu beyler hakemse hatta bu daha üst beyler idareci ise ben de pekala spor yazarıyım.

Allah Allahhh. Herkes Halit Kıvanç ka dar Necmi Tanyolaç kadar hatta emekdar Haluk San kadar spor yazarı olamaz ya. B enim yazarlığım da benimki kadar.. Hem hiç değilse Haluk San'ın Boğaziçi'nden okul arkadaşıyım.

Şimdi size geçmiş pazarlardan birinde televizyondan izlediğim bir Büyük Maçı(?) anlatacağım.

Şampiyonluğa yakın iki büyük takımın çok çekişmeli maçı var diye gazetelerden okuyunca futbola olan eski büyük aşkım birden kabarıvermişti. Üstelik takımlardan biri Beşiktaştı.

Bir yerimi kesseler Siyah- Beyaz akmaz ama ne yalan söyleyeyim o hafta Beşiktaş' ın kazanmasını istiyorum.

Hayır..Fener düşmanı hastalardan olduğum için değil Beşiktaş'ın iki puan daha alıp şampiyonluğa biraz daha yaklaşması için.

Bütün İstanbullular sizlere gizlice sesleniyorum. Nedir bu Trabzonlu delikanlılardan çektiğimiz yahu. Adamlar şampiyonluğa bir el koydular bir daha bırakmıyorlar.

Altan Erbulak'ın sarışın bir fıstık şeklinde çizip de herkesi imrendirdiği lig şampiyonluğu denen kıza bir saldırdılar ayırabilir sen ayır. Hani bazı kiracılar vardır. Bir eve yerleştiler mi ne kanun çıkarabilir ne icra ne de rica baskı...

İşte Trabzonsporlular o kiracılara benziyorlar. Bir yerleştiler şampiyonluk konutuna tutup da çıkarabilene aşkolsun..

Uzatmayalım (Uzattık bile) pazar günü saati gelince işimi gücümü unuttum. Hemen perdeleri indirip geçtim TV'nin başına.

Bayağı heyecanlıyım.

.İçimde ilk gençliğimin Taksim kışlası heyecanı kıpırdamaya başladı. Zekileri, Alaaddinleri, Kadrileri, Bedrileri anımsadım.

Hele hele Aslan Nihatları, kaleci Ulvileri leblebi Mehmetleri Cici Necdetleri aklıma getirince ne yalan söyleyeyim daha beter coştum.

Belleğimin uzun dalga düğmesini daha yakın yıllara çevirdim.

Lefterler, Kadriler, Metinler, Fikretler falan uçuşmaya başladı yorgun kafamın için de. Berlin zaferi..Macar milli takımına 3-1 Naabeeer. O gün maçtan sonra tanıdık, tanımadık herkesin birbirini öptüğünü hiç unutmam.

Hatta bizim çapkın enişte (O yıllarda henüz sağ idi) gidip İstanbullu bir macar madamasının boynuna sarılmıştı sevincinden(?)

Ay çok heyecanlandım. Başlasın artık şu büyük maç.Dayanamayacağım...

Bizim televizyon da tüpü mü eskimiş ne bir türlü resim vermiyor hınzır..

Ama zararı yok. Bu siyah beyaz ekranlar nasıl olsa hapı yuttu. Yakında renklileri yaygınlaşacak biz de nasıl olsa herkese uyup ve bir yıl yemeyip içmeyip renklisini alacağız haspanın..Tabi ya...Herkes alır da biz durur muyuz?

Hah. Resim geldi.

Hiii. Kurban olıym ben sana.. Basket masket hava.. Futbol gibi var mı?

Şu sahaya bak. Şu kireçli çizgilere bak. Hadi varmısın bi de penaltı. Olurmu olur.. Ali Kemal on sekiz içinde yüzde yüz gole yıldırım gibi süzülürkeeeen..küüüt biçiverirler. Hakem de (Hakem değil, Hakem) uyumuyor ya. Basar düdüğü. Al sana 2 puan.

Bizim televizyonun gönlü oldu bir şeyler izlemeye başladım ama saatim yanlış galiba Çünkü koşan didinen yok. Top ortada dolaşıyor. Oyuncuların yanından geçiyor. Aldırış eden yok. Ayağına top gelen oyuncu (Hay Allah..Ben şimdi bunu ne yapayım) diye iti veriyor

Zavallı top geliyor rakip (Hayır râkip değil, rakip) oyuncunun önüne. Bu sefer sanki onun keyfi kaçıyor.

-Şu mereti önüme atıp durma be kardeşim. Görüyorsun acık dinleniyoruz işte.. Der gibi o da bir itiveriyor meşin yuvarlağı (Bakın spor yazarı dilkini ne çabuk kavradım) ve al gülüm-ver gülüm...

Derken spiker (Onuncu dakka, henüz gol yok) deyiverdi.

Yaaa, demek maç'mış seyrettiğim. Durun bakalım. İzleyelim hele...

Dakka 15 gene bir şey yok.

Dakka 16.. Ondan sonrasını hatırlamıyorum. Uyuya kalmışım.

Uyandığım zaman maç bitmişti. Neticeyi etraftan öğrendim. Sıfır-sıfırmış..Daha başka ne olabilirdi zaten..

İşte size bir spory azısı..Ben de sizi uyutabildimse başarılı olmuşum demektir. Böylesine bir maç böylesine anlatılır elbet.

Sadık Şendil

Not:Bu yazımı yazarken göz misafiri olan bir dostum (İyi ama senin yazın dergide çıkıncaya kadar güncelliğini yitirecek) dedi Ben o fikirde değilim. Benim yazımın çıkacağı güne kadar ne değişecek ki..Aynı hamam aynı tas...

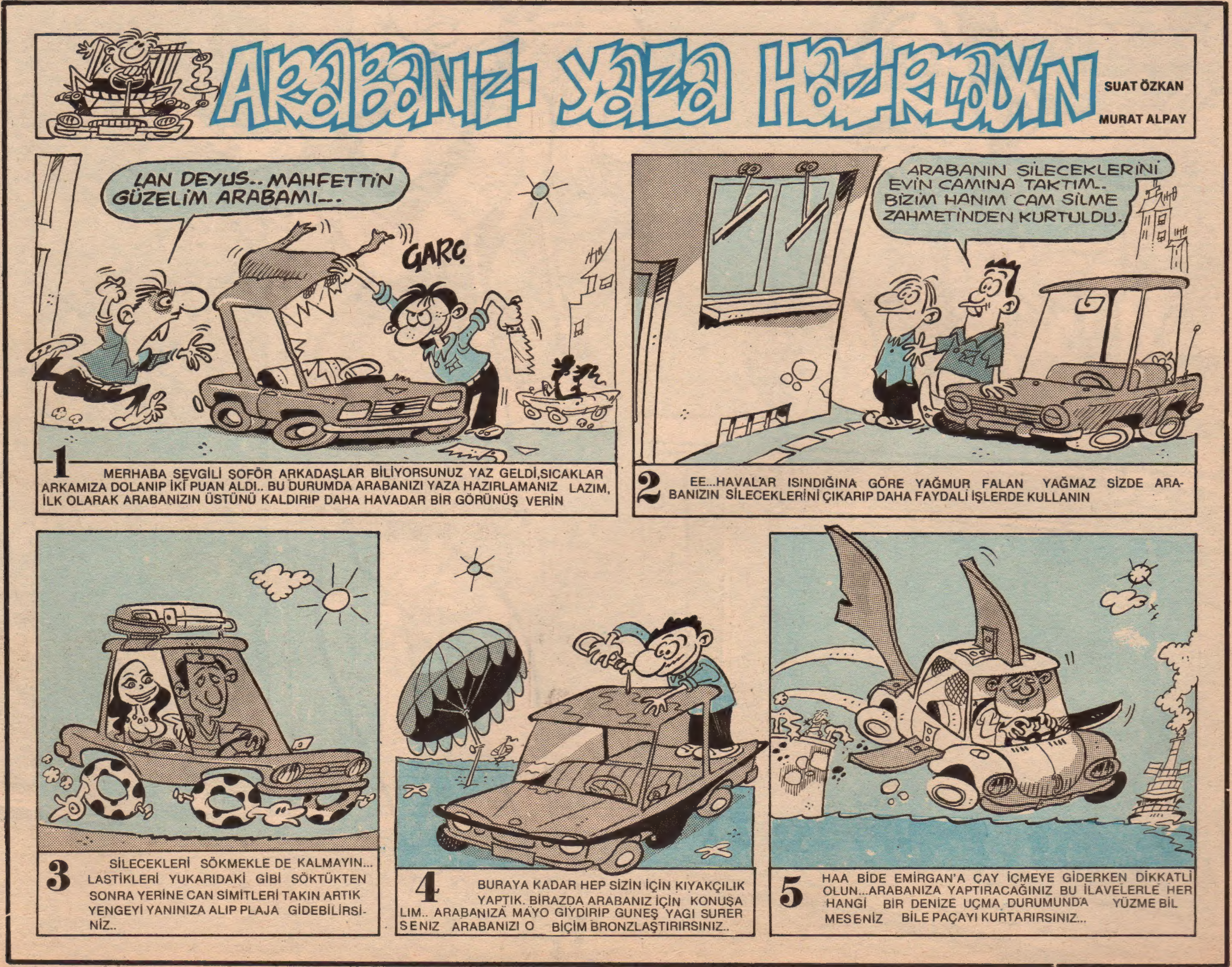

Akşamsefası

TELE LAKLAK

KOMİSER COLUMBO

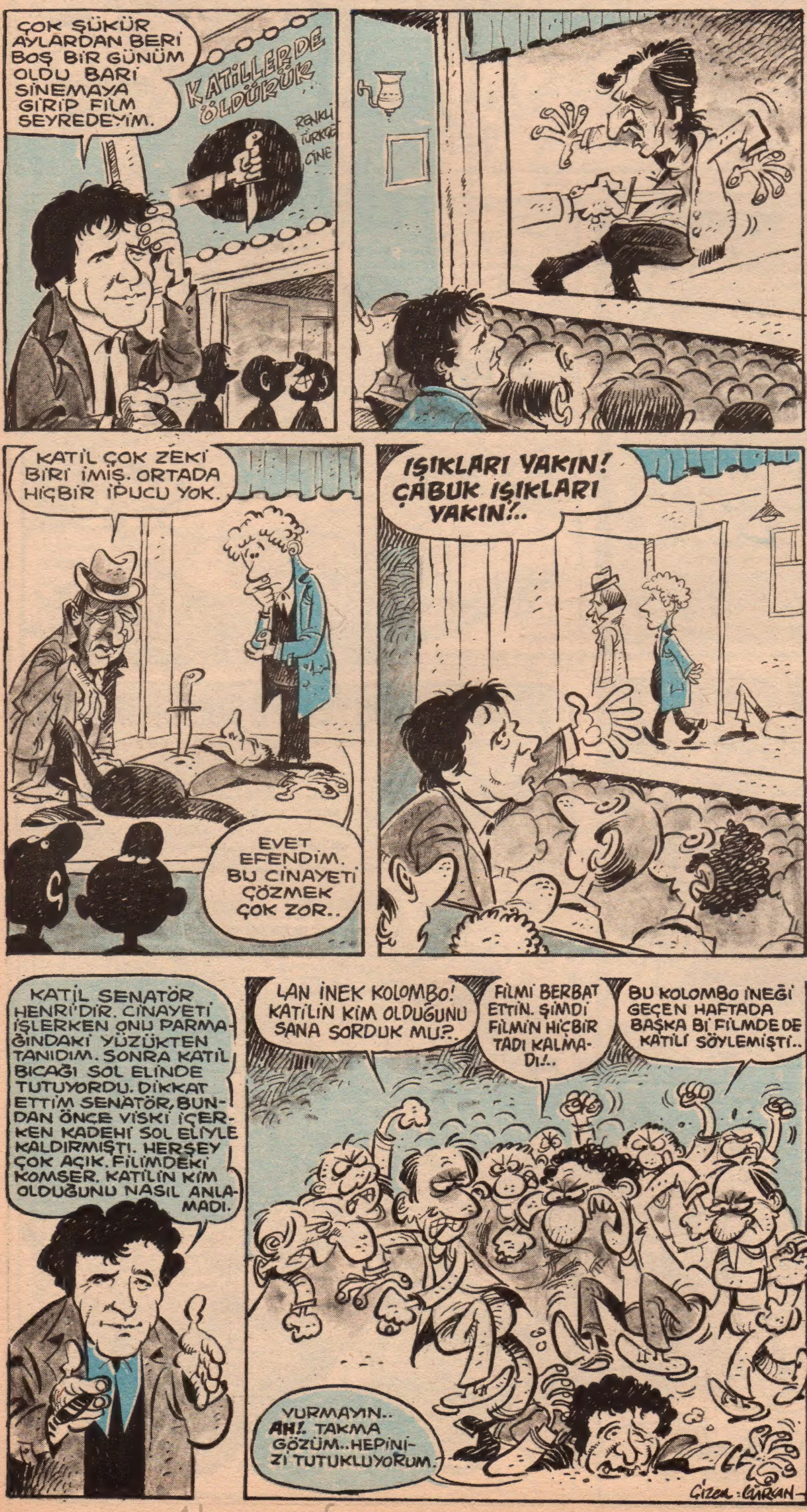

MANİTALI BİR LASTİK REKLAMI

KAMERAMAN CAHİT DİYOR Kİ...

Evet abiler sizlere büyük bir kıyacağım var. Adam başı binbeşyüz papelden neffis bir gazino programı hazırladım...

TV çekimlerinde, müzikli programlar olunca 10 kişiyi kameramın üstüne oturtacağım. Bu arada avantadan bir sürü sanatçı seyredip hazırladığım melemen yemeğini yiyecekler.

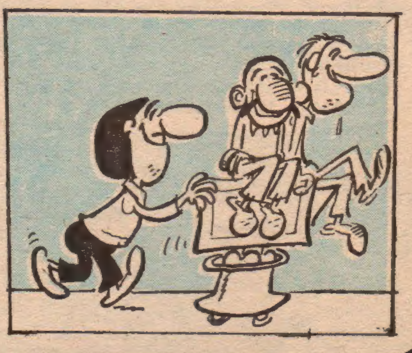

Akşamsefası

SOSYETE

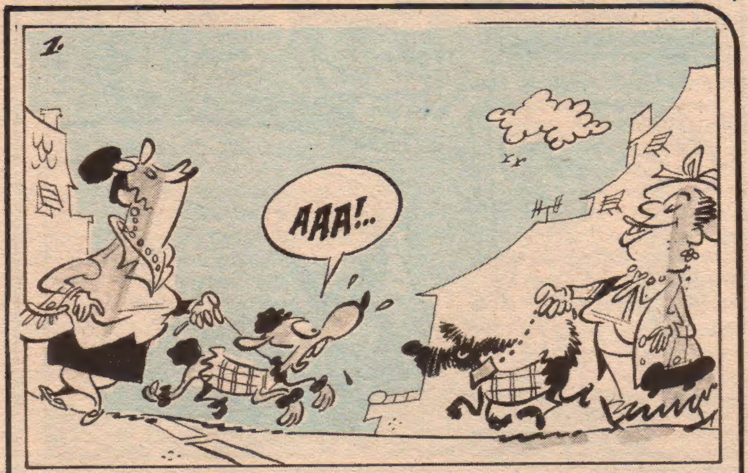

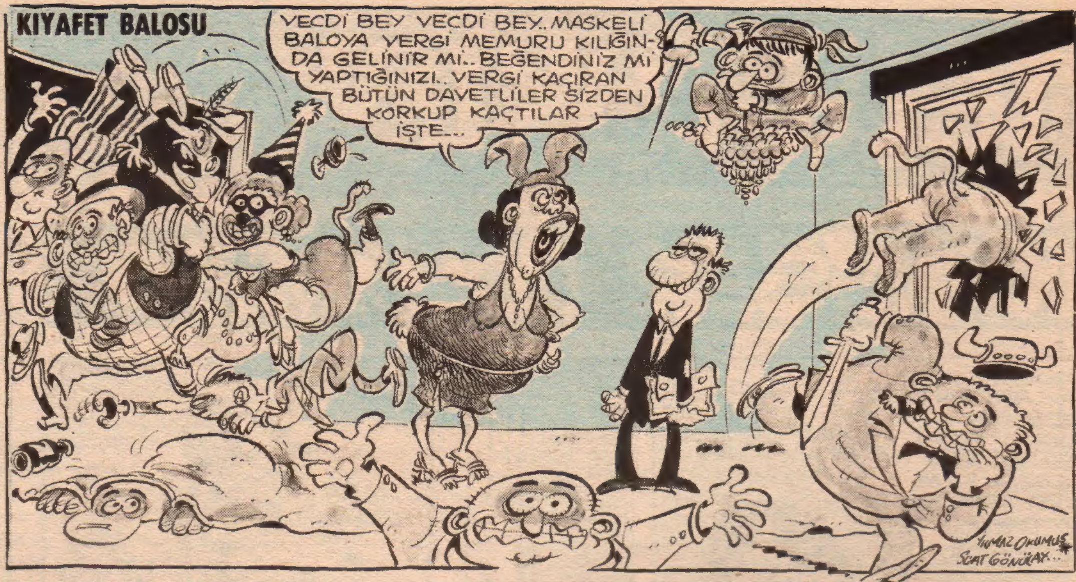

SOSYETENİN GÜLÜ AYLOŞ YURT DIŞINA KAÇTI

Londra Muhabirimiz Haydar Hızlı'yla görüşen Ayloş Aynuş yaptığı açıklamada "valla şekerkardeşim son günlerde yurt dışına kaçmak bir moda oluverdi. Eee..benim gibi şanlı şerefli bir sosyetik hiç modayı kaçırırmı? Pek tabi bende kaçtım şimdi halimden çok memnunum yakındada Paris'e ordanda Viyanaya kaçacağım" demiştir...

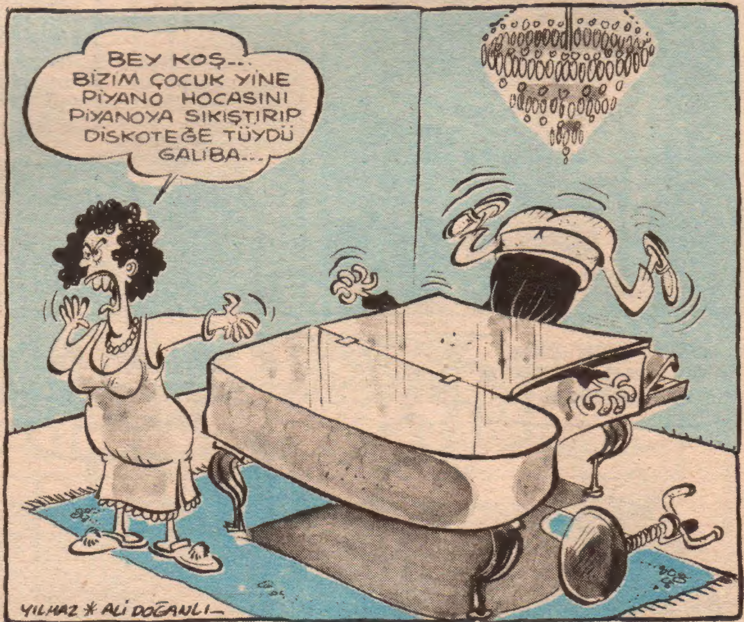

SİZDE JET SOSYETEYE GİREBİLİRSİNİZ

Jet sosyeteye girmeye çok meraklıysanız öğreteceğimizyol sayesinde sizde jet sosyeteye girebilirsiniz. Jet sosyeteye girmek için ilk önce kağıttan uçak yapmasını bilmeniz lazım. Sonra bir gazete sayfasını alın, güzelcene katlayıp uçak yapın. Uçak bittiği zaman artık elinize alıp partilere katılın. Partilerde jet uçağımızı kasıla kasıla uçurun. Yainız her partide bir uçak uçurulduğundan bi sürü uçak yapın ki başka günlerde de jet sosyeteye girebilesiniz... Hadi hoşçakalın şuşular...

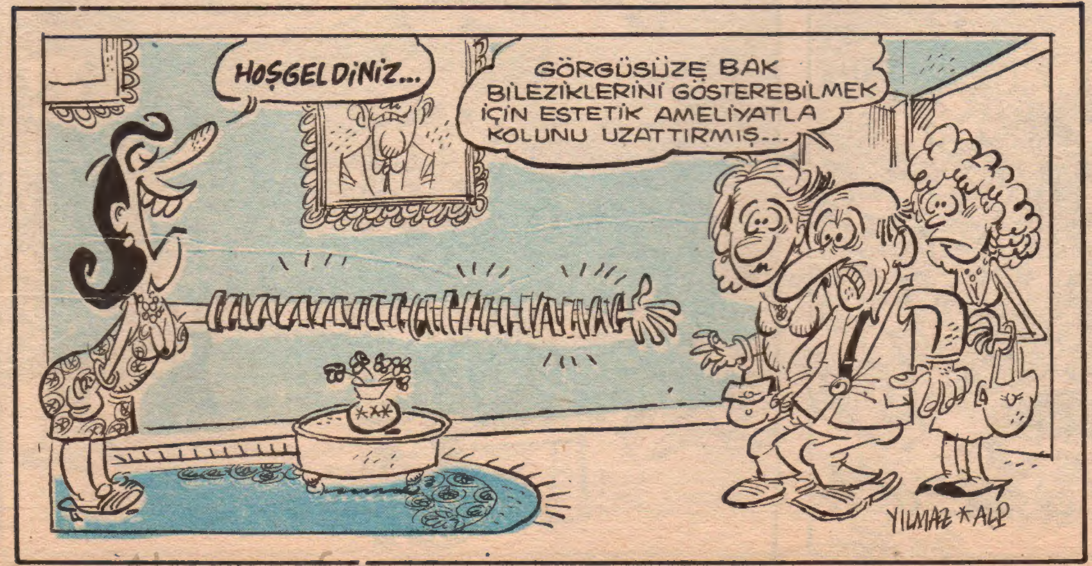

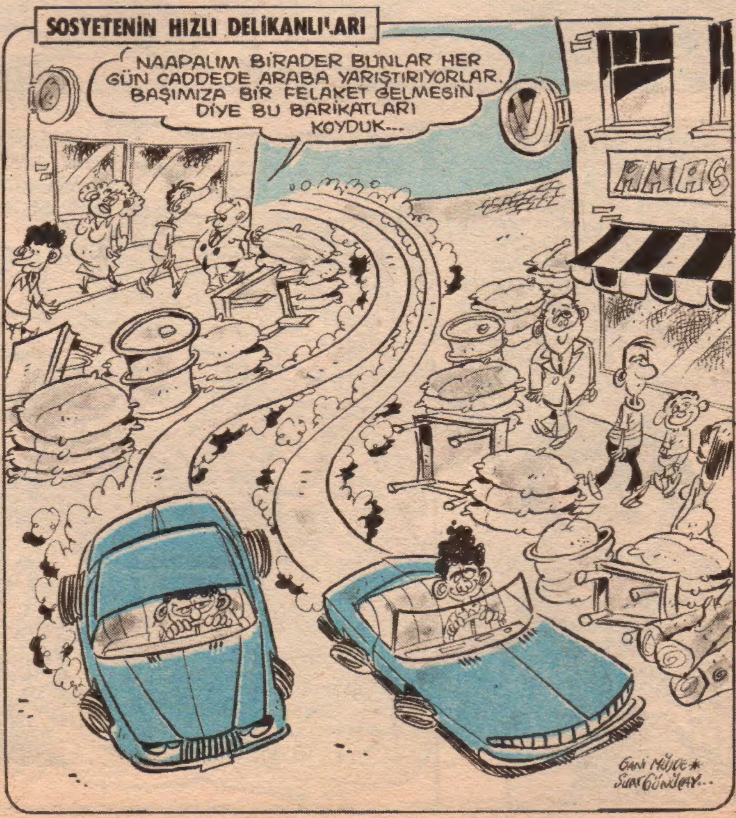

Akşamsefası

bayan Laklakçılar

EN KRAL MİZAHI BİZ HANIMLAR PİŞİRİRİZ

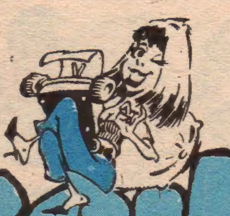

Selçe'den al haberi

BEN AVRUPA'DA İKEN

Sevgili okurlar, geçen hafta bir kısmını anlattığım Avrupa seyahatimizin geri kalanını da bu hafta anlatıvereyim diyorum. Hazır elime fırsat geçmişken "Ben Avrupa'dayken" diye azıcık rüzgar yapilim.

Evet, sevgili lak lak'çılar. Sılanın sesi ekibi olarak İsviçre'de son konserimizi de verdikten sonra, eşim ve bendeniz ekipten ayrıldık. Ve de böylece ikimizin de canını burnuna getiren olaylı dönüş yolculuğumuz başladı. Zira bendeniz,geçen hafta da söylediğim gibi Berlin uçağındaki o münasebetsiz sallanma dan sonra asla uçağa binmemeye karar vermiştim. Bu nedenle kocamın işi gereği gitmek zorunda olduğu Atina'ya varmak için şöyle bir yol izlemek zorunda kaldık.

Zürih-Milano, Milano-Birindizi, Birindizi-Patras, Patras-Atina..

"Bundan sonra uçağa binmiyorum" diye son anda delilendiğim için Milano'da otel için rezervasyonumuz filan da yoktu. Ancak "En kötü ihtimalle bir pansiyon nasıl olsa buluruz" diye otel meselesini pek önemsemedik. Zürih'ten gece hareket eden trenle Milano'ya vardığımızda saat sabahın beş buçuğuydu. İner inmez valizlerimizi kapıp taksi durağına yöneldik. Ve ilk hoş olay meydana geldi. Taksilerin hiç biri, elimizdeki markları bozmayı kabul etmediklerinden, para değişimi yapmak için saat yedi buçuğa kadar istasyondaki turist bürosunun açılmasını bekledik.

Para meselesi halloldiktan sonra canımızı taksiye zor atarak bizi götürmesini istediğimiz otelin adını verdik. Daha doğrusu sevgili okurlar, oteller arası şeref turumuza başladık. Çünkü canına yanayım büyük bir şans eseri bilmem ne fuarına denk geldiğimizden koca Milano'da hiç bir yerde tek bir oda yoktu.Sakinleşmek için sıkı bir kahvaltı edip saat dokuza kadar bekledik. Sonra Sinan Amerika'daki acentasına telefon açtı, acenta birlikte çalıştığı otellerden birinde kendi kontenjanındaki odalardan birini açtırdı ve inanmayacaksınız ama biz otele yerleştik.

Bütün bu hengame sırasında bana ani olarak İtalyancayı söktüğüm ve de eni konu konuşabileceğim zehabı geldi. Nedenini hala anlayamadığım bu iyiniyet ve güvenle gece yatarken oda servisine telefon açıp ertesi sabah için kahvaltı ısmarladım. Hazırladığım bu sürprizin erken saatte olmasını da sıkı sıkı tembihledim.

Sabahın yedi buçuğunda temizlikçi kadınlar ellerindeki yeri göğü yıkan elektrik süpürgeleriyle odamızı bastıklarında anladım ki (*).. Tabii ki Sinan biraz daha zor anladı. En nezaketli halimle çok şirin bir şey yapmışım gibi güldüm kendisine..

-Heh heh heh!!!..

O da bana güldü.

-Heh heh heh!!!...

Baktım ki, hava çok gergin sevgili lak lak'çılar "Ben biraz alışveriş yapsam çok iyi olur" diyerek hemen tüydüm odadan.

Fakat İtalyancama itimadım asla sarsılmadı o kadar ki, oda servisindekilerin beni anlamamalarını "Herhalde bunlar Sicilyalı" diye değerlendirdim. Ve işi iddiaya bindirerek Atina otel rezervasyonunu yaptırmak üzere resepsiyona indim. Ve de çok emin olduğum kendime özgü İtalyancamla havadar, manzaralı ve havuza yakın bir oda ayırttım. Herhalde resepsiyondaki huysuz herif de Sicilyalı idi ki, Atina'ya vardığımızda otelimizdeki bize ayrılan havadar, manzaralı odanın yüzme havuzu kenarındaki kabana mıdır ne halttır, işte o tahta kulübelerden biri olduğunu gördük. Ben durumu çok komik bulduysam da Sinan nedense pek gülmedi. Sanıyorum ki hala Milano-Birindizi tren yolculuğunun asap bozukluğu içindeydi. Zira yine benim ayırttığım kompartıman dört kişilik çıkmıştı ve de kompartımanı paylaştığımız yaşlı çiftin kadın olanı inanılmaz derecede huysuz, aksi, memnuniyetsizdi. Yol boyunca istekleri, kaprisleri ve de çenesi bitmek bilmedi. Sonunda iki numara çekip kadını yan taraftaki akrabalarının yanına kaçırdıysam da kocamın sinirleri bozulalı çok olmuştu. Bir de üstüne bu eksi beş derecedeki tahta kulübeyle karşılaşınca bütün bu aksilikleri izah etmek gereğini duydum. "İtalya'yı Sicilyalılar basmış, bunlar açık seçik ve sarih İtalyancadan anlamıyorlar" diye.

Neyse sevgili okurlar önce bir otele sonra da bir arkadaşımızın evine yerleşip, güzel günler geçirdik Atina'da. Bir de yelkenliyle yakalandığımız fırtına sırasında üç gün, üç gece üstüne kusmasaydım kocamın sinirleri adamakıllı düzelmiş olacaktı. Tabii bu arada Rodos'ta mavi yolculuk için bekleyen Amerikalı pinpon müşterilerinin benim çınar ağacı gibi yeşermiş suratımı görmeleri de hiç iyi olmadı. Eğer bir de yolculuktan cayıverselerdi Sinan'ın beni arsenikle tedrici olarak zehirliyerek yok etme planları yapma ihtimali epey artacaktı.

Tabii bu kadar hadisenin sonunda kendimi fena halde kutluyorum. Ne kadar akıllıca bir seçim yaptığımı görerek.Yani bir insanın sinir sistemi bundan daha dayanıklı olamaz...

Sevgiler...

(*) Benim kahvaltı talebim iyi anlaşılamamış.

GÜLAY BATUR

RAMİZE ERER

ESRA SÖNMEZ

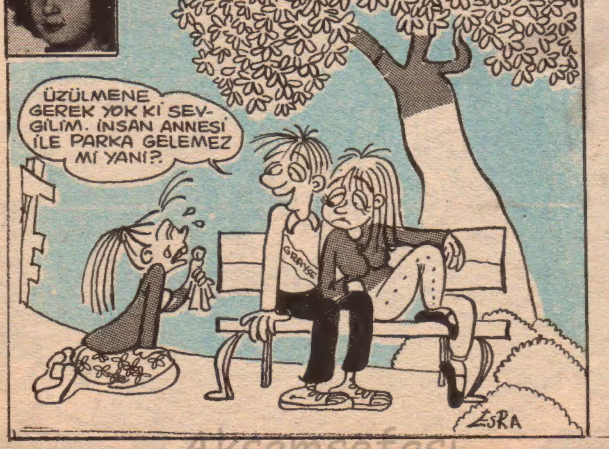

MUZAFFER KARGI

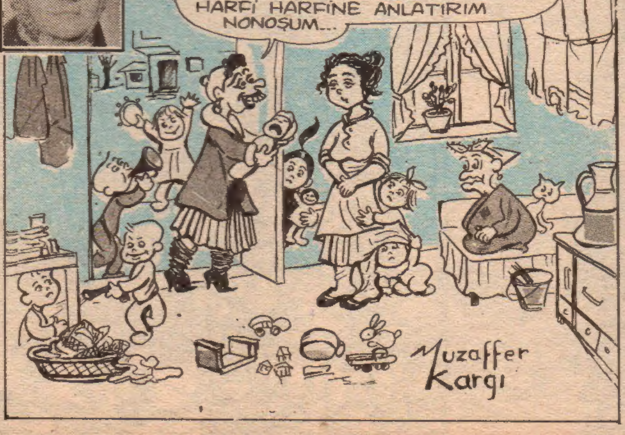

NERGİS KUL

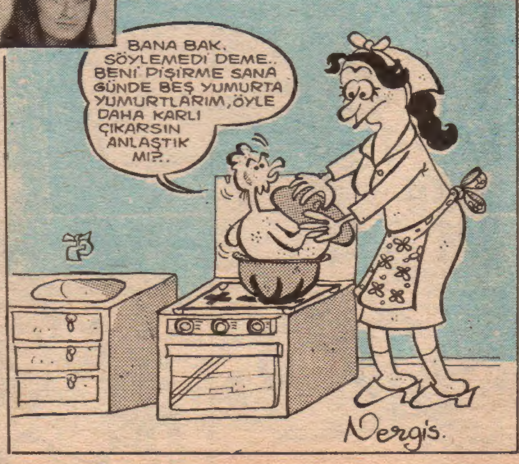

Akşamsefası

GAK GAK

GÜLDÜRÜRKEN GAKLATAN BİR KÖŞEDİR

AHÇINIZ MAHMUT USTA'DAN YEMEK TARİFLERİ

ISPANAKLI YUMURTA

Bu yemeği yapmak oldukça basit. Önce bir tavuk alınır. Tavuğa on onbeş gün ardarda buğday filan yerine ıspanak yedirilir. Ispanaktan başka bir şey yemeyen tavuğun böylece yumurtası da ıspanaklı olur...Ve yumurta pişirilip servis yapılır.

MAMÇAK OĞLU CÜNEYİT

SUAT ÖZKAN * Bülent

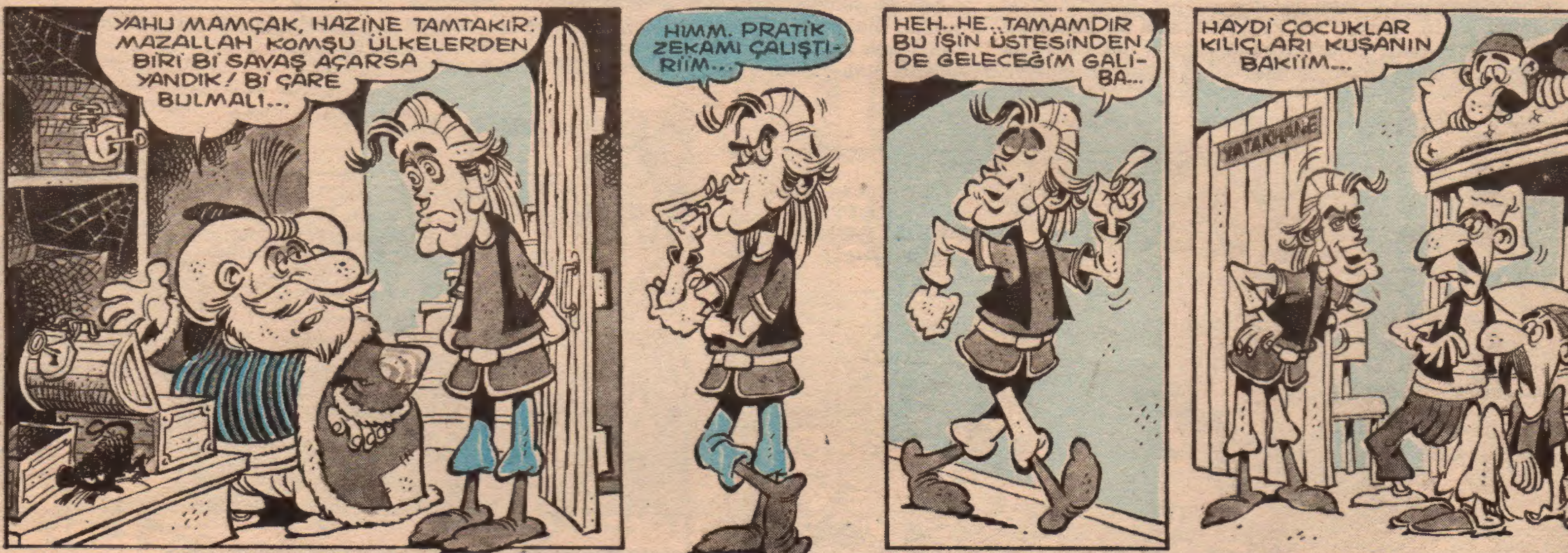

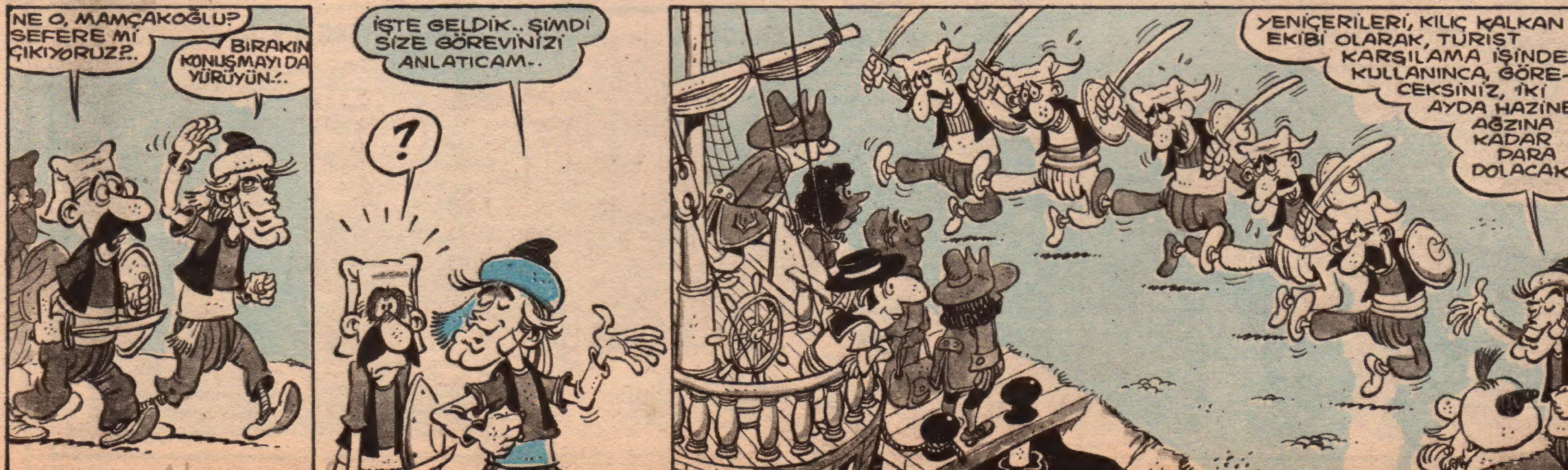

Akşamsefası

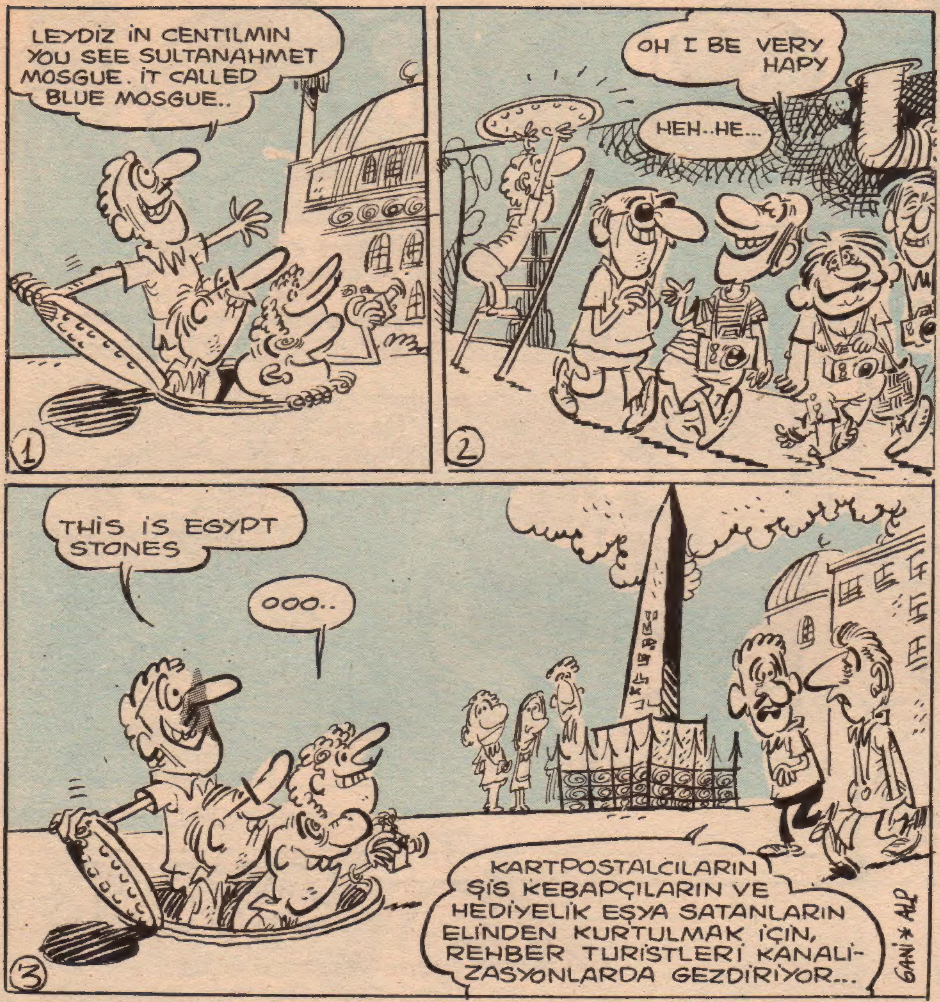

LAK LAK'IN SİNEMA MUHABİRİ YER GÖSTERİCİ VEYSEL BİLDİRİYOR

VEYSEL HAFTANIN FİLMİNİ ANLATIYOR "GECEYARISININ ÖTESİ"

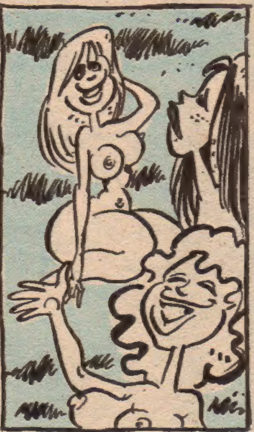

Bu filme sakın gelmeyin çok köfte film... Yönetmen Dik Trekcart uyurgezer bi herif olduğundan filmi gece yarısı çekmiş. Filmde Mary'nin uyurken neler yaptığı konu edilmiş. Mary filmin ilk yarısında sağa dönük şekilde deliksiz uyuyor. Filmin ikinci yarısında ise filmde hareketlenme başlıyor, Mary birdenbire sola dönüyor, birden horlamaya başlıyor, horlayışının ağır çekim yeri Dik Krekcart'ın ne kadar usta bir yönetmen olduğunu bir kez daha kanıtlıyor. Daha sonra Mary birden sayıklamaya başlıyor. Bütün konu Mary'nin "Abucub... Hemöbırk... Höjj... Hayk... Mık..." gibi sayıklaması içinde bazı kişiler bu laflardan hiç bişe anlamayabilir ben de anlamadım ama herhalde film orjinal, konuşmaların Türkçesi de perdede yazılmadığı için bişey anlaşılmıyor. Neyse herhalde lafların derin bir manası vardır. Filmin sonuna doğru ise hiç bir hareket yok filmin son şaniyelerinde Mary ayağının baş parmağını oynatarak konuyu değiştiriyor...

SUAVİ'nin SİZE BIRAKTIKLARI

TADINIZ TUZUNUZ YERİNDE Mİ?

Gene mi test, demeyin...Bu sık sık sizi tabi tuttuğumuz testler çok yakın bir gelecekte faydasını gösterecek sizi çok uzun süren bir ferahlığa kavuşturacaktır...Gene testlere devam ediyoruz bu sefer tadınız ve tuzunuz üzerine birbirinden acayipsorular fırlatıyoruz...Biz soruları fırlatırken uyanık bulup sorulara neşeli ve yerinde cevaplar verip bir testi daha başarı ile atlatınız...Teşekkürler...

1-"Ne tad ne tuz var bu yer yüzünde...Turşunun tadı bulunlur mu üzümde" hikmetini söyleyen Şerbetçi Arif Paşa ne demek istemiştir?

2- Tatlı ile tuzlunun arasındaki çelişme size ne gibi bir gelişme kazandırır?

3- Ağzınızın tadını bozan kimsenin ağzının payını hemen verir misiniz?

4- Size tuzluya patlayacak bir duruma inandınıza tuz eker misiniz?

5 - Baklava bulamadığınız zaman keçi boynuzuna razı olur musunuz?

6- Tuzunuz kuru mu?

7- Bir şeyin tadına bakarken o şeyin adına da bakar mısınız?

8 Hiç Tuzla'ya gittiniz mi?

9- Bal tutan parmağını yalarsa siz neden hep avucunuzu yalıyorsunuz?

10- Beye birtuzlama ver sözü hayat felsefenize uyuyor mu?

Sorular gayet açık ve samimi bir şekilde sorulmuştur. Eğer bu sorulara cevap vermekten çekiniyorsanız. sizin ne tadınız ne tuzunuz, hatta ne buzunuz kalmış demektir...Böyle bir hayat da bana kalırsa kavun değil, kelektir...

Suavi Sualp

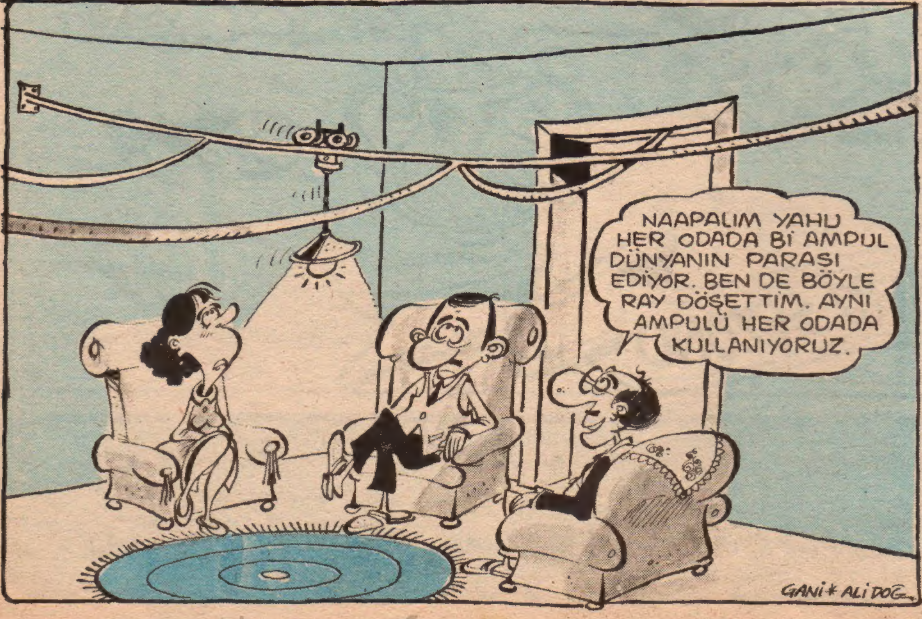

ARİF USTADAN HAŞLAMALAR

ÜÇ KAĞIT

Oyunumuz üç kağıt...
Yitiren yakar ağıt.

Bulacaksın karayı.
Kapacaksın parayı.

Bir ay çalış on bin lira al.
Tam otuz gün orada kal.

Gel buraya kardeşim.
Terso gitmesin işin.

Sende gel hacı baba.
Sırtın oldukça kaba.

Abiler kazandı bak..
Oyundan kalma ırak..

Üç kağıttan biridir.
Çoktan yeri bellidir.

Arpa bekleme her ay.
Üç kağıt yapar saray..

Büyük baba sen de gel..
Seni bulmadan ecel.

Bastırsana boyacı..
Bırak sende bakracı..

Yüzüme bakma kaval.
Diyorlar sana aval.

Teee.Be..Sen Hüsmen dayı..
Sayarsın günü ayı..

Açıktan ne geçersin?
Bastırsana parayı...

Bak abiler kazandı.
Bir tomar para aldı.

Çabuk ol devriyeler..
Topla Torik geldiler..

Oyunumuz üç kağıt...
Kazanan yakmaz ağıt.

Ahmet Arif KIZILYALIN

Akşamsefası

SPOR

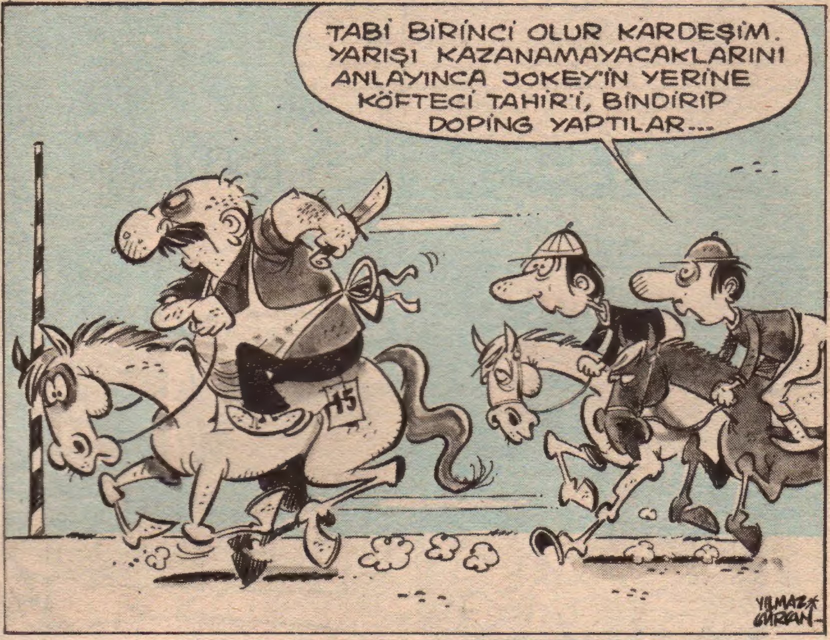

FENERBAHÇE POSTERİ

Futbol sezonunun başında dergideki arkadaşlar aramızda para toplayıp Fenerbahçe'nin büyük bir posterini duvarımıza asmıştık. Fakat o günden bu yana derenin altından çok sular geçti. Önce kupaya veda eden sonra da ilk yarı mirasını bol keseden harcayan Fenerbahçe bizleri olduğu gibi milyonlarca taraftarı perişan etmiştir. Bunun üzerine o satın aldığımız posteri indirip yerine Fenerbahçe'nin son durumunu içeren aşşağıdaki posteri duvarımıza astık. İşte 81-82 sezonu 2. yarı Fenerbahçesi'nden bir görüntü sergileyen posterimiz.

LAK LAK

AYAKTAKİLER: Bahtiyar, Güngör, Bir yavru, Arif, BirYavru daha, Yavrulara sulanan Selçuk, Ali şen ve Mali Komite Başkanı Abdullah Nacar.
TEKERLEKLİ SANDALYEDEKİLER: Mustafa, diğeleri hastanede.
YERDE YATANLAR: Cem, Osman.

LAK LAK
Laklak 94
Veb Ofset İleri Matbaacılık A.Ş. Adına Sahibi: HALDUN SİMAVİ
Yönetmen: TEKİN ARAL Muessese Müdürü: KEMAL KINACI
Sorumlu Müdür: YALMAN AKNAR
TELEFON: 28 50 00
Basıldığı Yer: Veb Ofset Tesisleri
Yönetim Yeri: Alay Köşkü Cad.
CAĞALOĞLU-İSTANBUL

Akşamsefası